DOMSTOLENS DOM
AF 17. FEBRUAR 1977 [1]

Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT) mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sag 66/76

Sammendrag

Sagsomkostninger — ophævelse — ganske særlig grund
Procesreglementets artikel 69, stk. 3

En ganske særlig grund til at ophæve sagsomkostningerne foreligger, når et fagforbund alene søger at sikre overholdelsen af det EKSF-traktatens artikel 18 udtrykkeligt anerkendte krav om repræsentativitet.

I sag 66/76

CONFÉDÉRATION FRANÇAISE DÉMOCRATIQUE DU TRAVAIL (CFDT), Paris, repræsenteret af forbundets generalsekretær Edmond Maire, bistået af Pierre Edouard Weil, advokat ved Cour de Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Vogel, 30 rue Goethe,

sagsøger,

mod

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver Antonio Sacchettini som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktøren for Den europæiske Investeringsbanks juridiske tjeneste, Van Den Houten, 2 place de Metz,

sagsøgte,

angående annullation af Rådets beslutning af 1. juni 1976 og af den af Rådets generalsekretær i skrivelse af 1. juli 1976 udtrykte vægring mod at forelægge Rådet de af CFDT foreslåede kandidater med henblik på sammensætning af det i EKSF traktatens artikel 18 nævnte rådgivende udvalg,

afsiger

1 — Processprog: Fransk.

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformanden P. Pescatore samt dommerne M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco og A. Touffait,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og de af parterne under skriftvekslingen fremførte anbringender kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. Artikel 18 i traktat om oprettelse af EKSF bestemmer:

»Der nedsættes et rådgivende udvalg tilknyttet Den Høje Myndighed.

Det består af mindst tres og højst fireogfirs medlemmer og har lige mange repræsentanter for producenter, for arbejdstagere og for forbrugere og forhandlere.

Medlemmerne af Det rådgivende Udvalg udnævnes af Rådet.

Rådet udpeger de repræsentive organisationer for producenter og arbejdstagere, på hvilke det fordeler de mandater, som skal besættes. Hver organisation anmodes om at opstille en liste, der indeholder to kandidater for hvert mandat, der er tildelt organisationen. Udnævnelsen sker på grundlag af denne liste.

....

....

...«

2. Da mandaterne for de medlemmer af Det rådgivende Udvalg (herefter benævnt udvalget), der var udpeget ved Rådets beslutning af 25. juni 1974, udløb den 24. juni 1976, traf Rådet den 1. juni 1976 en beslutning »om udpegelse af de repræsentative organisationer, der skal opstille kandidatlister« til udvalget (EFT L 149/12, 1976). De udpegede organisationer for »producenter og arbejdstagere« (jf. beslutningens artikel 1) anførtes for hvert enkelt medlemsstat i en liste bilagt beslutningen. »Confédération Française Démocratique du Travail« (herefter benævnt CFDT) var ikke anført blandt de franske arbejdstagerorganisationer. Endvidere forbeholdt Rådet sig i denne forbindelse senere at fastsætte fordelingen af de mandater, der tilkom de belgiske og italienske arbejdstagerorganisationer.

CFDT meddelte herefter Rådets generalsekretær i skrivelse af 4. juni 1976 navnene på to kandidater til et af de manda-

ter, der tilkom de franske repræsentative organisationer for arbejdstagere.

I skrivelse af 1. juli 1976 besvarede Rådets generalsekretær denne henvendelse og anførte at »de organisationer, der har sæde i udvalget, udpeges af Rådet på forslag af medlemsstaternes regeringer« og at, da CFDT ikke var opført blandt arbedstagerorganisationerne i den ovenfor nævnte beslutning af 1. juni 1976, var det ikke generalsekretæren muligt, at forelægge Rådet de foreslåede kandidater.

I en beslutning af 10. juli 1976 (EFT L 194/16, 1976) supplerede Rådet beslutningen af 1. juni 1976.

Den 14. juli 1976 indgav CFDT annullationssøgsmål mod Rådets beslutning af 1. juni 1976, samt mod det af generalsekretæren i skrivelse 1. juli 1976 udtalte afslag.

Endvidere har CFDT ved stævning af 9. december 1976 anlagt sag ved Conseil d'Etat mod premierministeren i anledning af udelukkelsen af CFDT fra den liste over repræsentative organisationer for arbejdstagere, der blev forelagt Rådet med henblik på sammensætningen af EKSF's rådgivende udvalg.

3. I et dokument fremlagt den 20. september 1976, har Rådet i henhold til artikel 91, stk. 1 i Domstolens procesreglement rejst indsigelse mod sagens antagelse til behandling.

Den 30. november 1976 fremlagde CFDT et skriftligt indlæg i overensstemmelse med artikel 91, stk. 2 i det nævnte reglement.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen i henhold til procesreglementes artikel 91, stk. 4 besluttet at indlede mundtlige forhandlinger om formaliteten.

II — Parternes påstande

Sagsøgte har vedrørende formaliteten nedlagt påstand om, at Domstolen tager stilling til den formelle indsigelse mod sagens behandling uden at behandle sagens realitet og at Domstolen afviser søgsmålet.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:
- indsigelsen mod sagens behandling forkastes og den begærede bevisførelse tillades;
- subsidiært, afgørelsen med hensyn til den formelle indsigelse henskydes til den endelige dom og den foreslåede bevisførelse foranstaltes.

III — Parternes søgsmålsgrunde og anbringender

A — Sagsøgte har påstået sagen afvist, både for så vidt angår beslutningen af 1. juni 1976 og det af Rådets generalsekretær i skrivelse af 1. juli 1976 udtalte afslag.

1. Vedrørende annullation af beslutningen af 1. juni 1976

Efter EKSF-traktatens artikel 33, stk. 1 og 2 kan søgsmålet ikke antages til realitetsbehandling, da det af denne artikel følger,
- at kun retsakter udstedt af Den Høje Myndighed kan være genstand for et sådant søgsmål, medens det i nærværende tilfælde drejer sig om en retsakt hidrørende fra Rådet;
- at søgsmålsadgang (stk. 2) kun tilkommer virksomheder og de organisationer, der er nævnt i traktatens artikel 48, medens CFDT hverken er en virksomhed som omhandlet i traktatens artikel 80 eller en organisation som omhandlet i artikel 48.

Heller ikke efter traktatens artikel 38 kan søgsmålet antages til realitetsbehandling, da det i denne artikel udtrykkeligt bestemmes:
- at kun medlemsstaterne og Den Høje Myndighed kan indgive søgsmål mod Rådets afgørelser;
- at alene inkompetence eller krænkelse af væsentlige formforskrif-

ter kan påberåbes til støtte til et sådant søgsmål, medens nærværende søgsmål støttes på en krænkelse af traktaten (artikel 18).

2. *Vedrørende annullation af det af generalsekretæren i skrivelse af 1. juli 1976 udtalte afslag*

Søgsmålet kan ikke antages til realitetsbehandling, da:

— sagsøgeren ikke er et af de i traktatens artikler 33, 38, 48 og 80 nævnte retssubjekter;

— sagens genstand hverken er en beslutning eller en henstilling fra Den Høje Myndighed (artikel 33), eller en afgørelse fra Forsamlingen eller Rådet (artikel 38), idet generalsekretærens skrivelse må betragtes som en blot meddelelse;

— den søgsmålsgrund, der påberåbes (krænkelse af traktaten) — forudsat den pågældende skrivelse kan betragtes som en »afgørelse« fra Rådet — ikke er en af de i traktatens artikel 38 tilladte.

B — Sagsøgeren har i sit skriftlige indlæg i første række anført, at selve den omstændighed, at Rådet ikke selv udøver de beføjelser, traktatens artikel 18, stk. 2 tildeler det, da valget af de arbejdstagerorganisationer, der skal udarbejde en liste over kandidater til udvalget, faktisk overlades til de pågældende regeringer, kunne tyde på, at »væsentlige formforskrifter« er blevet tilsidesat, For nærmere at oplyse dette spørgsmål foreslår CFDT, at Domstolen træffer bestemmelse om:

a) fremlæggelse af de dokumenter, den franske regering har tilsendt Rådet og indeholdende listen over de repræsentative organisationer for arbejdstagere i Frankrig, samt af »den korrespondance dette gav anledning til«;

b) vidneafhørelse af hr. Hommel, Rådets generalsekretær og af hr. J. R. Bernard, generalsekretær for det interministerielle udvalg for europæisk økonomisk samarbejde, der vil kunne forklare, hvorledes repræsentationen af de franske fagforbund faktisk fastlægges.

I øvrigt bemærker CFDT:

— at traktatens artikel 33, stk. 1 ikke omhandler søgsmål mod Rådet, hvorfor bestemmelsen ikke kan finde anvendelse i nærværende tilfælde og følgelig ikke kan gøres gældende mod antagelsen til behandling af nærværende søgsmål. Endvidere er det urigtigt, at organisationer for lønnede arbejdstagere er ubeføjede til at indgive søgsmål mod Den Høje Myndigheds beslutninger;

— at genstanden for den af CFDT anlagte sag er et krav om overholdelse af fællesskabsretten, nemlig EKSF-traktatens artikel 18. Det er netop Domstolens opgave at sikre overholdelsen af fællesskabsretten (traktatens artikel 31). Domstolen er endvidere enekompetent i så henseende, således som dette fremgår ikke alene af den førnævnte artikel 31, men ligeledes af traktatens artikler 40, stk. 3 og 41. De franske retter er således ikke kompetente i denne henseende.

— at sagens indbringelse for Domstolen ikke er i strid med traktatens artikel 38, hvorefter det kun tillades medlemsstaterne at anfægte Rådets »afgørelser«. Sagen angår netop ikke en af Rådets »afgørelser« men et »afslag på at træffe afgørelse«, da Rådet ikke har truffet nogen afgørelse, men i stedet begrænset sig til en »rent administrativ godkendelse«. Der er ingen bestemmelse, der forbyder at indbringe en sådan undladelse for Domstolen. Det må endvidere erindres, at, da Rådet har overladt initativet til medlemsstaterne, kan der ikke for disse eller for en af disse være tale om at indbringe deres egne beslutninger for Domstolen.

IV — Mundtlige forhandlinger

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 13. januar 1977;

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 2. februar 1977;

Præmisser

1 Ved søgsmål, indgivet til Domstolen den 14. juli 1976, har Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT) nedlagt påstand om annullation af Rådets beslutning af 1. juni 1976 (EFT L 149/12, 1976) »om udpegelse af de repræsentative organisationer, der skal opstille kandidatlister« til det i EKSF-traktatens artikel 18 nævnte rådgivende udvalg;

2 samtidig har CFDT nedlagt påstand om annullation af den af Rådets generalsekretær i skrivelse af 1. juli 1976 udtrykte vægring mod at forelægge Rådet de af CFDT i skrivelse af 4. juni 1976 foreslåede kandidater til et af de mandater, der tilkommer de repræsentative organisationer for arbejdstagere for Frankrig;

3 til støtte herfor har sagsøgeren anført, at udelukkelsen af CFDT fra de repræsentative organisationer for arbejdstagere, der skal besætte et af de Frankrig tildelte mandater i Det rådgivende Udvalg, er en krænkelse af bestemmelserne i EKSF-traktaten, navnlig dennes artikel 18.

4 Ved en den 20. september 1976 indgivet begæring har sagsøgte i henhold til procesreglementets artikel 91 rejst indsigelse mod sagens antagelse til behandling;

5 til støtte herfor gør sagsøgte gældende, at hverken artikel 33 eller artikel 38 i EKSF-traktaten giver CFDT adgang til et sådant søgsmål, hvorfor sagsøgte påstår søgsmålet afvist uden realitetsbehandling;

6 CFDT har bestridt indsigelsens holdbarhed og bl.a. anført, at søgsmålsadgangen følger af det grundlæggende princip i EKSF-traktatens artikel 31, hvorefter »Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat og af gennemførelsesbestemmelserne«;

7 sagsøgeren gør endvidere gældende, at i mangel af reelle søgsmålsmuligheder i den nationale retsorden vil Domstolens afvisning af sagen kunne udgøre en retsvægring.

8 Selv om de principper, sagsøgeren påberåber sig, af hensyn til privates retsbeskyttelse må føre til en vid fortolkning af bestemmelserne om søgsmål for

Domstolen, berettiger de imidlertid ikke Domstolen til på egen hånd at ændre selve bestemmelserne om dens kompetence.

9 Efter bestemmelsen i EKSF-traktatens artikel 38 kan Domstolen kun ophæve Rådets afgørelser på begæring af en af medlemsstaterne eller af Kommissionen;

10 da søgsmålet hidrører fra et andet retssubjekt end de i den anførte artikel nævnte, opfylder det ikke en ifølge denne bestemmelse væsentlig betingelse for antagelsen til behandling;

11 traktatens artikel 33, der udelukkende hjemler ret til søgsmål mod Kommissionens retsakter, kan ikke finde anvendelse i nærværende tilfælde, hvor det drejer sig om et søgsmål mod Rådet;

12 hertil kommer, at selv om bestemmelserne i EKSF-traktaten ikke giver sagsøgeren ret til direkte søgsmål mod Rådets afgørelser, er Domstolens prøvelse af gyldigheden af Rådets retsakter dog stadig mulig på en national rets foranledning under de i traktatens artikel 41 nævnte betingelser.

13 For så vidt søgsmålet angår Rådets generalsekretærs skrivelse af 1. juli 1976, har det ej heller hjemmel i de førnævnte artikler 33 og 38;

14 i øvrigt indskrænker denne skrivelse sig til at bekræfte den anfægtede beslutning fra Rådet og erindre om den af Rådet fulgte fremgangsmåde ved udpegelsen af Det rådgivende Udvalgs medlemmer.

15 Sagen må af de anførte grunde afvises fra realitetsbehandling.

16 Hvad endelig angår den i stævningen fremsatte begæring om udsættelse af udnævnelsen af medlemmer til Det rådgivende Udvalg bliver denne begæring ved Domstolens afvisning af søgsmålet uden genstand.

Vedrørende sagsomkostningerne

17 Efter procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne.

18 Efter procesreglementets artikel 69, stk. 3 kan Domstolen imidlertid ophæve sagsomkostningerne, hvor der foreligger ganske særlige grunde;

19 sådanne foreligger, når et fagforbund alene søger at sikre overholdelsen af det i traktatens artikel 18 udtrykkeligt anerkendte krav om repræsentativitet.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Søgsmålet afvises.**

2. **Sagsomkostningerne ophæves.**

Kutscher Pescatore Sørensen

Mackenzie Stuart O'Keeffe Bosco Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. februar 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 2. FEBRUAR 1977 [1]

Høje Ret.

Den sag, jeg i dag skal tage stilling til, angår nedsættelsen af Det rådgivende Udvalg, der omhandles i EKSF-traktaten. Efter traktatens artikel 18 består udvalget af repræsentanter for producenter, for arbejdstagere og for forbrugere og forhandlere. Hvad arbejdstagerrepræsentanterne angår — og de er alene af betydning i

1 — Oversat fra tysk.